

Μια ιστορία για το μίσος και τη διαχείρισή του

Μια δασκάλα έχει αποφασίσει να παίξουν ένα παιχνίδι στην τάξη της. Λέει λοιπόν στα παιδιά, να φέρει το καθένα, μια πλαστική σακούλα, που θα περιέχει μέσα μερικές πατάτες. Σε κάθε πατάτα θα δώσει ένα όνομα από τα πρόσωπα που μισεί. Έτσι, ο αριθμός των πατατών που κάθε παιδί θα βάλει στη σακούλα του θα εξαρτηθεί από τον αριθμό των ανθρώπων που μισεί.

Την άλλη μέρα κάθε παιδί, έφερε από μια σακούλα με πατάτες, με το όνομα των ανθρώπων που μισούσαν, γραμμένο σε κάθε πατάτα. Κάποια παιδιά είχαν δύο πατάτες μέσα στη σακούλα, άλλα τρεις, άλλα πέντε και άλλα περισσότερες.

Η δασκάλα λέει μετά στα παιδιά, να κουβαλούν μαζί τους την πλαστική σακούλα με τις πατάτες, όπου και αν πηγαίνουν (ακόμη και στην τουαλέτα), για μερικές μέρες.

Ύστερα από αρκετές μέρες, τα παιδιά άρχισαν να διαμαρτύρονται, λόγω της δυσάρεστης οσμής που άφηναν οι πατάτες οι οποίες άρχισαν να σαπίζουν. Άλλωστε, αυτοί που είχαν περισσότερες πατάτες στη σακούλα, έπρεπε να αντέξουν και το μεγαλύτερο βάρος τους. Κάποιες μέρες αργότερα, το παιχνίδι τελείωσε και τα παιδιά ανακουφίστηκαν και από την απαλλαγή τους από το βάρος αλλά και από τη δυσοσμία των χαλασμένων πατατών.

Η δασκάλα ρώτησε τα παιδιά: «Πώς αισθανθήκατε κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού;» Τα παιδιά, άρχισαν ομαδικά να διαμαρτύρονται για το γεγονός ότι έπρεπε να κουβαλούν παντού μια τσάντα με πατάτες και μάλιστα χαλασμένες με άσχημη μυρωδιά, από κάποια στιγμή και μετά.

Στη συνέχεια, η δασκάλα τους αποκάλυψε το κρυμμένο νόημα πίσω από το παιχνίδι: «Αυτή ακριβώς είναι η κατάσταση όταν έχετε μίσος για κάποιον μέσα στην καρδιά σας. Η δυσωδία από το μίσος θα φωλιάσει στην ψυχή σας και θα το μεταφέρετε μαζί σας όπου κι αν πάτε συνεχώς. Αν δεν μπορείτε να ανεχθείτε τη μυρωδιά των σάπιων πατατών για μερικές μόνο μέρες, μπορείτε να φανταστείτε πως θα είναι να έχετε τη δυσωδία του μίσους στην ψυχή σας για μια ζωή;

